

FALAGUEIRA

EDICIÓN LEMOS

PRECIO 1.50€

DEPÓSITO LEGAL

27016662

MONFORTE HOXE

25º/18º

NÚMERO 1

AÑO 2021-2022

A IMPORTANCIA DOS ARTESÁNS

Comenza a
recollida da
sardiña para
San Xoán

O pan
mais rico
da comarca
páxina 8

As últimas
tendencias para
esta primavera
páxina 15

ZOQUEIRA

RONDA EMILIA CASAS BAAMONDE S/N

27400 MONFORTE DE LEMOS

CORREO ELECTRÓNICO: ceip.monforte@edu.xunta.gal

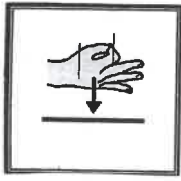
WEB: WWW.EDUXUNTA.GAL/CENTROS/CEIPMONFORTE/

CEIP PLURILINGÜE
DE MONFORTE DE LEMOS

Artesáns

son

persoas

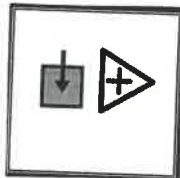
Que

Fan

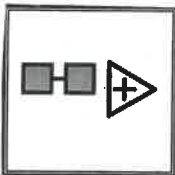
obxectos

nos

obraidoiros

coru

mans

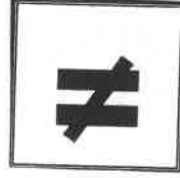

e ferramentas

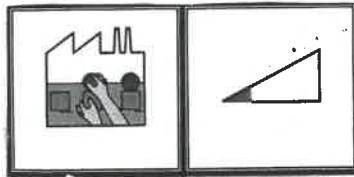
Diferencias

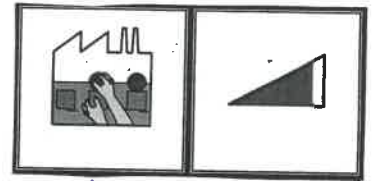
obraidoiros

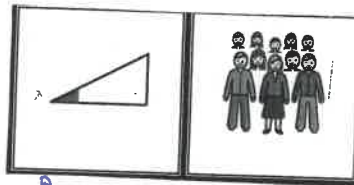
fábricas

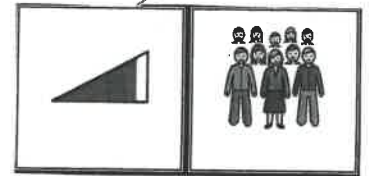
producen pouco

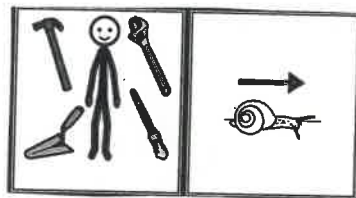
producen moito

poucas persoas

moitos persoas

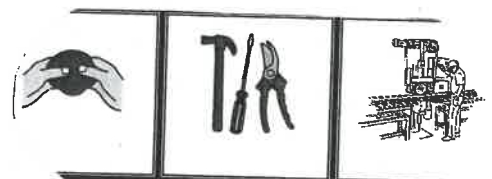
traballo lento

traballo rápida

empregan ferramentas simples

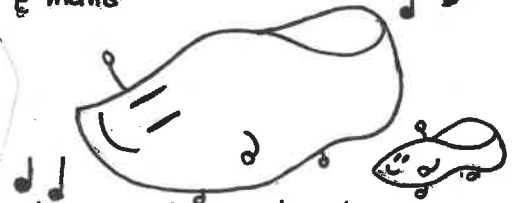
empregan ferramentas complicada

En casa de ferreiro,
cortelo de pau.

Zapateiro aos teus zapatos

Vimos dunha romería
E mañá imos para outra

E así pasámolo tempo
dunha romería en outra.

O CORGO

DE MADRID A LUGO PARA APOSTAR POLA COSMÉTICA A BASE DE MEL.

Xara Rodríguez Pérez decidiu mudarse a Galicia en 2015. Ela reconverteuse en apicultora disposta a crear unha liña básica de produtos de cosmética a base de mel e vendelos a través dunha próxima WEB.

UN SINFÍN DE PRODUCTOS

Moldes, cheiros e texturas

mestúranse na casa familiar de Yara, que elabora labiais, champús, xeles, cremas e mesmo xaleóns.

máis, que inclúen artigos, como telá, nomeu, laureiro, caléndula e mesmo lavanda.

Yara mantén na parroquia de Santalla do Alto (O Corgo) unha colmea e máis tamén un terreo

Actualmente, ten 10 colmeas. UNGÜENTOS E PROPÓLEO

"Agora mesmo o que me furciona é o

baca a boca, pero eu quero saír ao mercado, profesionalizarme", conta.

Ademais, de xaleóns ou produtos de

Para iso, utiliza, viño, mel e santalla do Alto (O Corgo) unha infiridade de herbas

Yara elabora en Lugo infiridade de produtos a base de mel.

en Castroverde. Lea Leleza, ofrece unguentos de árnica chegada da pandemia para os negros, que é lo para os dedidiu pátense "en- defensas e moi difícil de conseguin. xeris" e ir un paso Yara mira ao seu futuro en Galicia máis aló para desen. e por iso está a buscar unha realver unha afección casa nas proximidades da cidade que a ten encadeada, amurallada,

Recuperemos profesións.
A importancia dos cariteiros

Maza

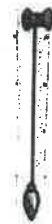
Buxardo

Escala

Mazra

Chumbeo

Téñen ferramentas específicas

Lima

Escoda

Pico

Cisel

Maceta

Fanca

Gulles

Pauferro

os cariteiros firmaban os seus traballos.

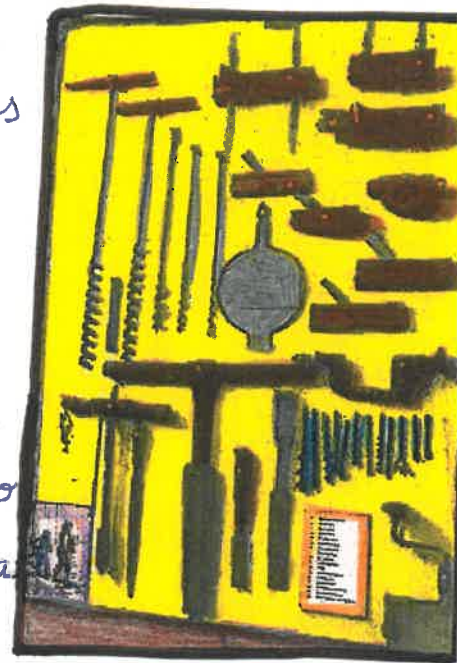
Muchos edificios foron
construídos por estes artesáns

O hotel Áurea Palacio de Sobreda
convocou o I certame de cariteiros.

celebrarase o 4 de xuño de 2022

OS CARPINTEIROS.

A carpintaría é unha actividade comercial na cal o traballo primario é o corte, a construción de edificios, barcos, pontes, piares etc. Tradicionalmente, os carpinteiros traballaron con madeira natural, mais hoxe moitos outros materiais son tamén empregados. É tamén común, que a habilidade da carpintería sexa aprendida, para conseguir o traballo a través dun programa de adestramento formal.

ETIMOLOXÍA:

A palabra "carpinteiro" é a interpretación galega da palabra do francés antigo "carpentier" ou "charpentier".

INSTRUMENTAL:

Algunhas das ferramentas empregadas na carpintaría son: a machada, a aiscola, o banco de carpinteiro, serra, serrón, garlopa e garlopín, lapis de carpinteiro, cepillo, maro, martelos, trade, trencha, alicate, tenaces ou desaparafusador, por citar algúns exemplos.

REFRANEIRO:

- Ollo de barbeiro metro de carpinteiro.
- Na casa do carpinteiro a porta no chau.
- Na casa do carpinteiro sentanse no chan.
- Machada de carpinteiro, calzón de ferreiro e filla de taberneiro non as queiras por ningún diñeiro.

Alumnos/as de 2.º B (E. PRIMARIA)

O OFICIO DOS CESTEIROS

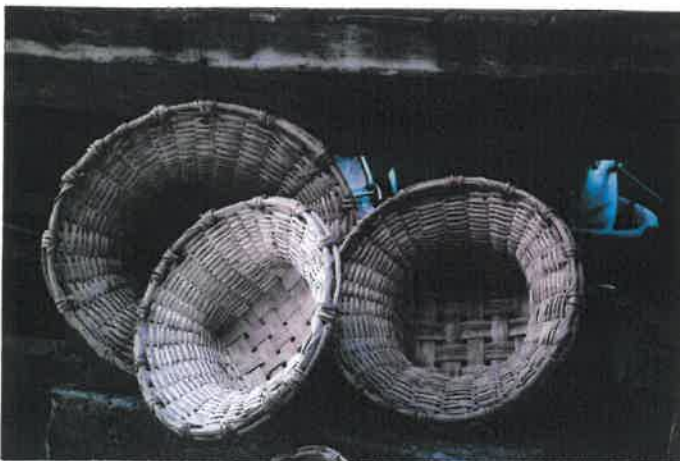
Os traballos de artesanía teñen como orixe os oficios populares que antigamente tiñan como misión a fabricación de obxectos cotidianos que facilitasen a vida dos habitantes dos pobos e aldeas.

Os avances tecnolóxicos van cambiando a súa función, hoxe máis estética e decorativa.

O labor dos cesteiros foi esencial por fabricar cestas de mimbre para a recollida dos produtos ou a sementeiras.

Avelino García, foi un importante cesteiro da Ribeira Sacra.

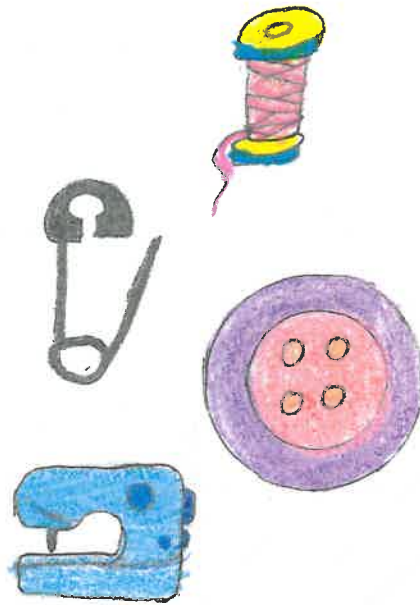
IDOIA CUESTA: Cesteira contemporánea.

Chegou a Galicia dende o País Vasco, modernizando a cestería tradicional. Abriu o seu taller en Outeiro de Rei e non parou de innovar. O seu segredo é mezclar técnicas.

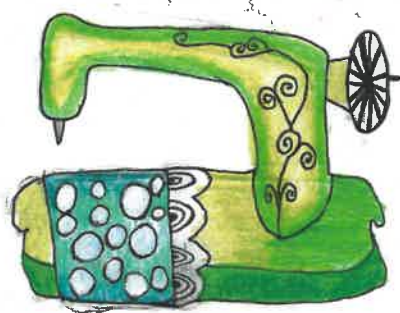
HISTORIA DO AZÚLA E DO COSER E TRABALLO E PASADO

A costura nace dunha necesidade primaria, para protexerse, e pasa a converterse nunha actividade comercial e de luxo. No paleolítico aparecen cosidos con agullas de ósos e cornos de animais, fíos de pel e tendóns.

A roca e o tear son inventos do neolítico, cos que facían teas de lã, liño, algodón, seda, máis tarde tingúronas de cores, na India, Perú, China... De feito os Chinos inventaron o tear no 200a.C.

HISTORIA DO TRABALLO DE COSER

Em 1846 Elias Howe de Nueva York patentou a primeira máquina de coser, e con ela iniciouse a produción de prendas en serie a gran escala.

Isaac Singer introduciu en 1851 a primeira máquina de coser doméstica.

OS FERREIROS

EL MOYNO DE MIS VERSOS:

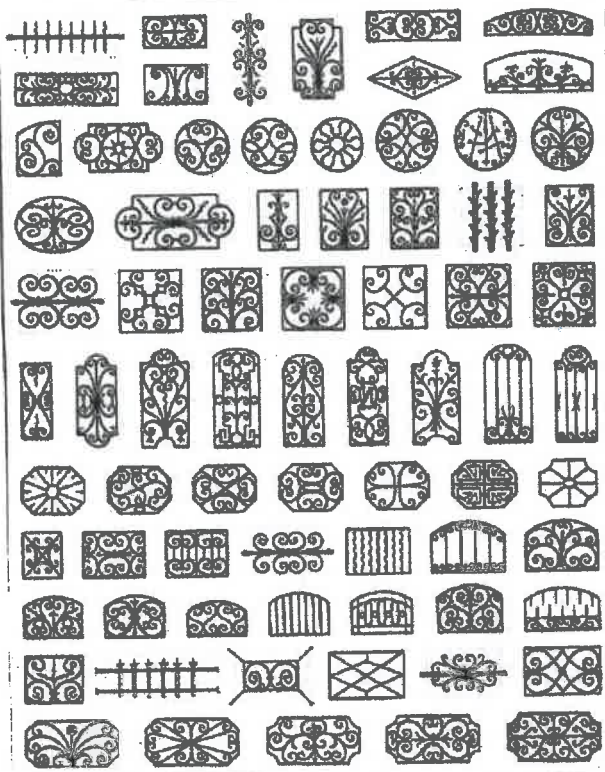
*Canta el forgado en su fatal tormento,
y al son del remo el marinero canta,
cantando, al suero el pecador espanta,
y el castivo cantando está contento.*

*al artesano en su entretenimiento
le divierte la voz de su garganta,
canta el herrero que el metal quebranta,
y canta el desvalido macilento.*

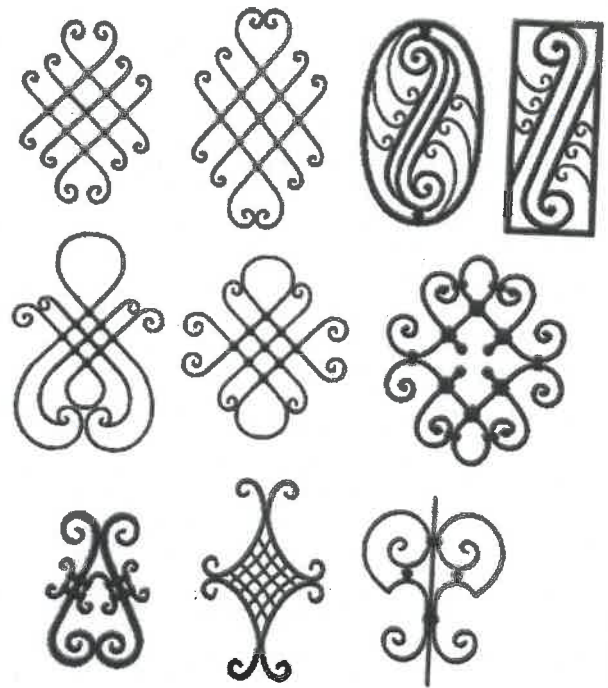
*El más infortunado entre sus penas
con la armónica voz mitiga el llanto,
y el peso de sus bárbaras cadenas*

*pues si el dulce cantar consuela tanto
al misero mortal en sus faenas,
yo por burlar mis desventuras canto.*

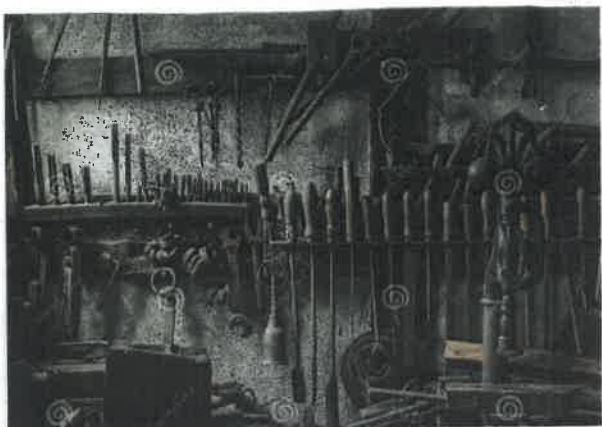
Manuel de Zequeira y Arango.

REIXAS

ENREIXADOS

Nesta imaxe podemos observar un conxunto de ferramentas vellas nunha ferrería antiga.

O ferreiro traballa na súa ferrería para gañarse a vida.

É un oficio moi duro e moi escravo!

■ Monforte de Lemos

Os muiñeiros

O trigo subiu un 40%

Polas circunstancias e os desacordos entre Rusia e Ucraína, un dos países (Ucraína) non exporta moitos alimentos e mentres que Rusia envía algunhas toneladas pero a súa idea principal é que os seus cidadáns se alimenten.

A participación que antes había en mercados mundiais era dun 29%

queixáanse das subidas do trigo

En trigo e un 43% en millos, e agora como xa apenas exportan os países dispoñense moitos. De feito o trigo ten o maior prezo desde 2008.

Entón, a India está no seu momento porque os seus competidores están agora nunha crise e teñen que aproveitar se que

antes producia moita cerea para os seus cidadáns por un prezo moi elevado.

prezo moi elevado.

Por exemplo, o mercado de trigo subiu un 40% fai dúas semanas.

En Europa medra a demanda do trigo e espérase que siga aumentando.

Cando lle preguntou a Xosé da Fonte sobre como lle vai o negocio, el respondeu que bastante ben, aínda que coa guerra subira moito o prezo do trigo e ía complicada a compra-venta deste produto. Alumnos/as de 5ºA.

Os muiñeiros e os panadeiros ven moi afectado o seu sector.

« Isto non se aprende en dous anos »

Laura López

Miriam Fernández é a galega máis xove en activo no mundo do telar. Xunto a súa nai, resconta o taller Eusaíola, investiga sobre o téxtil na historia e traballa recuperar a cultura do liño.

Hai anos case todas as casas da comarca da Terra Chá contaban cun telar, unha coiza que as mulleres confeccionaban prendas para o día a día ademais era o sustento económico das súas familias. En torno a ese elemento, o telar, foise tecendo tamén todo un universo de tradicións, celebracións, utensilios, tempos, e incluso léxica que seca forma parte do patrimonio inmaterial galego.

Miriam Fernández Otero (San Bartolomé de Insua Vilalba 1990) é un dos pilares que na actualidade manteñ viva a cultura do liño e recolle o testigo de xeracións de charregos. Ela é, ademais, a tecedora en activo máis xove de Galicia.

O ESPAÑOL DOMI VÉLEZ MELLOR PANADEIRO DO MUNDO

11 de marzo de 2022

O sevillano leva 25 anos de traballo e investigación en lebríja.

Elabora un dos seus moitos panes con infusión de flor chicharro de balbarita. Por esa orixinalidade, o lebrixano conquistouse este martes no mellor panadeiro do mundo.

Con 44 anos, conseguiu o Óscar da panadería, o premio World Baker 2021, atorgado en Múnich.

Foto: CEOPPAN

QUE PODE

ENSINARNOS SOBRE A FELICIDADE UN PANADEIRO DA ANTIGA POMPEIA

O panadeiro pompeiano escolleu colocar unha placa no seu lugar de traballo despois da erupción do Vesulvio.

A súa vida estivo chea de inestabilidade.

Quereis a placa que colocou foi unha maneira de dicir que traballari con sentido mellor a nosa felicidade.

SUPERMERCADOS Xoán Pérez.

OS MÁIS DE 3000 KM QUE PERCORRERÁ UN PANADEIRO DE ALBACETE PARA TRAER A 6 UCRANIANOS A ESPAÑA

Iván Megallares quería axudar como podes e decidiu buscar algunha ONG que xestionase unha viaxe na súa furgoneta de sete prazas.

A historia de Iván é a de moitos guadalaxcareños, españois ou europeos espantados polas trágicas consecuencias da guerra en Ucraína.

Falagueira

■ Monforte de Lemos

A MULLER NO SECTOR **PESQUEIRO** EN GALICIA.

A industria pesqueira supón para Galicia moito máis que un negocio. Trátase dun estilo de vida que repercute na cultura local e na economía en Galicia.

A costa galega está salpicada de cidades, pobos e aldeas que acaban as súas rúas nas rúas, poboadas de bateas e barcas de cores.

Nas localidades máis grandes, os portos adquiren dimensións épicas sendo parte principal da paisaxe das nosas cidades.

As mulleres dedicadas ao sector pesqueiro son parte fundamental de toda a economía relacionada co mar.

Elas son coñecedoras do produto, entenden mellor que ninguén, a necesidade de manter un equilibrio coa natureza e de deixar medrar as

Semana da Prensa 2022

• ECONOMÍA

especies. É tan importante o seu traballo para as súas familias como para as empresas, as que nutren dos bens comúns que o mar nos ofrece. Desde os postos das prazas ata gran des compañías familiares.

A pesar dese papel fundamental da muller no noso sector pesqueiro a diferenza entre o soldo dos homes e mulleres do mar se que sendo evidente, polo que todas e todos deberemos seguir loitando polo recoñecemento dos dereitos das mulleres do mar.

Artesáns

• RECEITA

POLBO A FEIRA

Ingredientes (2 persoas):

- 500 gr polbo
- 1 cullerada pemento doce
- 1 cullerada miña pemento picante
- 2 culleradas aceite de oliva.
- sal.

Instrucións paso a paso:

Poñer a ferver abundante auga sen sal (sálgame unha vez cocido).

Cando a auga está a ferver, coller o polbo pola cabeza e mergullalo tres veces na auga.

A cuarta vez deixalo xa para cocer.

Cocer de 20 a 30 minutos, dependendo do tamaño do polbo.

Deixar reposar na auga un intre (10 a 15 minutos) e logo escoar e picar contesoiras.

Aderezar con sal grosso, aceite e pemento e servir.

Os zapateiros

Persoa que elabora, vende ou amaña calzado. Na idade media, os zapateiros -un dos oficios máis antigos- agrupábanse en gremios oficiais, que contaban cun regulamento, procuraban o seu desenvolvemento profesional e tiñan, cada un, o seu patrón. Trala desaparición destas corporacións polo desenvolvemento industrial do século XIX, fíxose frecuente a figura do zapateiro ambulante, que andaba en busca de ~~calzados~~, coa súa escasa ferramenta, facendo pequenos arranxos.

Zapateiro remendón, xa

Profesións Artesanais

Hai oficios artesanais que ultimamente esperta o interese dos máis mozos. Neste caso é o dos zapateiros, un traballo que ademais de paciencia e coñecemento necesita moitas horas de práctica. Un zapateiro é unha persoa que se dedica profesionalmente a fabricar ou vender zapatos, mais especificamente os zapateros modifican e reparan calzado, ou outros artigos de couro natural ou artificial, como mallas, bolsos e cintos.

Os zocas naceron en tempos agrícolas nas rexións máis húmidas de Europa. Os zocas naceron en tempos agrícolas nas rexións máis húmidas de Europa.

do o diseño, cada material terá cabida nel. Algúns dos tipos de zapatos son: tenis, botas de fútbol, botas, botas de auga, bailarinas, botín, calzado de protección... ou zocas.

Os zocas naceron en tempos agrícolas nas rexións máis húmidas de Europa.

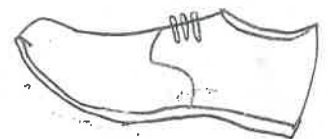

Un calzado típico en zonas natural ou artificial, como mallas, bolsos e cintos.

Un calzado típico en zonas como Suecía, Holanda, Inglaterra, Galicia, Asturias ou Cantabria.

Os materiais máis utilizados á hora de facer un calzado son: couro, tea, couro sintético, goma, espuma e plástico.

Cada un ten un uso específico en canto ao calzado e, segun-

Falagueira- Partes do zapato

Semana da Prensa 2022

Artesáns

O zapato baixo está constituído, especialmente os feitos a man, polas seguintes pezas: a sola, a biqueira, a empeña, a lingueta e o calcañar;

porén o zapato alto ten dúas pezas máis: o tirante e a cana.

Ferramentas

Cortador: Esta ferramenta foi creada para cortar o coiro que fará o zapato, conseguido o patrón, o modelo e a talla que se quere para devandito zapato

Lámina de aceiro cortador:

Úsase para o coiro de solas, tops, tacóns e contrafortes para que o modelo de zapato sexa deseñado nun momento concreto.

A tira de corda de aceiro:

Utilízase para cortar toda a pel dun foro ou empeño e así facer un deseño de calzado por parte dun zapateiro.

Martelo de zapateiro: e devese a calidade de poder fixar calquera pel no último dun de forma provisional ata chegar a coser a costura.

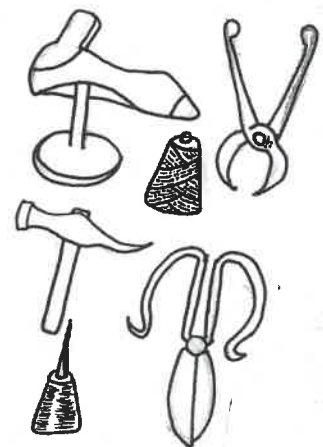
Gubia: A ferramenta do zapateiro utilízase para cavar a sola e conseguir a costura do zapato, na actualidade e debido aos avances que se están facendo, foi substituída por unha máquina que fai o mesmo traballo para o

O martelo de galgo:

O plantexamento deste zapateiro caracterízase pola súa punta fina e longa para lavar os distintos tacóns e saber asentar a sola nos lugares de difícil acceso, como a parte dianteira dos tacóns, ata calquera zapato.

Punzéns:

Con este instrumento, é posible fixar buratos no coiro do zapato e tamén diferentes bordados para decorar o calzado...

OS ZOQUEIROS

Quen son?

Persoas que se dedicaban a fabricación de zocas e zocas.

O oficio foi notable ata o século XX época na que comezou a desaparecer. Os zocas foron substituídos polo calzado de coiro e gemo.

Como se facían as zocas?

Os zoqueiros facían as zocas, calzado totalmente de madeira (como se pode ver na fotografía).

Para poder facelas, os zoqueiros seguían unha orde:

zoca

1.- Serrar co tronzoñ a madeira (ameneiro) en anacos.

2.- Dividen a madeira en 4 partes,

do tamaño das zocas, co machado e o mazo.

3.- A cada anaco dásele forma no burro de debastar.

4.- A forma externa fórmase co machado e a aixola.

5.- Logo, pásase no burro de escavar para labrar o interior

coas trodes, o macico, as gubias e as lagras.

6.- Repésase a peza co coitelo e alísase co revocador con axuda do prato.

7.- Fánselle uns debuxos co repenico.

As zocas teñen diferentes formas segundo a zona.

As ferramentas:

• Tronzoñ: Serve para partir

ou serrar

• Machado: Ferramenta cortante con mango longo para partir leña

• Mazo: Martelo grosso e pesado de madeira para petar.

• Burro de debastar: Obxecto onde se cobra a zoca para darlle forma.

• Aixola: Ferramenta usada para debastar a madeira.

• Burro de escavar: obxecto onde se coloca a zoca para baleirar.

• Trodes: Instrumentos para perforar madeira.

• Macico: Mazo pequeno de madeira.

• Gubia: Formón de media cana

Falagueira

Semana da Prensa 2022

Artesáns

que usan carpinteiros e zoc_ queiros .:

- Legra: Ferramenta para facer a parte interior da zoca.
- Coiteb: Instrumento con fante con folla de aceiro e mango.
- Prato: Nome dado a diversos obxectos redondos e plano.
- Repenico: Adorno.
- Revocador: Coitelo curto e estreito para limpar a beira interior das zocas.

Locas

Locos

